

Rezumatul tezei de doctorat

Impactul comunicării asupra recrutării și consolidării păcii copilului

O analiză empirică

Coordonator științific

Profesor doctor Delia Cristina Bălaș (Balaban)

Doctorand

Charles Kings Wratto

CLUJ-NAPOCA

2020

Sumar

Comunicarea a jucat un rol crucial în recrutarea copiilor și escaladarea conflictelor. Chiar și așa, rămâne un instrument vital pentru reintegrarea foștilor copii-soldați. În ultimele decenii, problema copiilor-soldați a căpătat o atenție globală imensă. Cu toate acestea, o mare parte din dezbaterile din jurul acestei probleme sunt construite pe două idei dominante. În primul rând este ideea victimizării - o portretizare a copiilor care sunt victime ale agresiunii umane și ale celor care și-au pierdut aspecte semnificative din viața lor fără nicio acțiune proprie. În al doilea rând, cel al răspunderii - o idee care respinge conceptul de victimă bazat pe convingerea că copiii-soldați sunt făptași monstruoși nedemni de milă și de iertare. Ambele descrieri par destul de extreme și deseori nu reflectă faptele și aspirațiile multor copii-soldați. Cu toate acestea, ideea că un copil cu experiență de luptă ar trăi sau ar lucra în rândul civililor, cu siguranță ridică îngrijorări legitime în rândul populației locale. Aceste preocupări, sunt în multe privințe amplificate și încorporate în discursuri media și academice, care, în cea mai mare parte, etichetează copiii-soldați ca fiind inerent violenți, pierduți și iremediabili pentru societate. Astfel de declarații au stârnit frică și resentimente în majoritatea comunităților postbelice unde un număr însemnat de foști copii-soldați sunt ostracizați. Acest studiu explorează impactul comunicării asupra recrutării copiilor și evidențiază modul în care strategiile de comunicare pot fi utilizate pentru a construi pacea folosind capacitatea locală și foștii copii-soldați care trăiesc în națiuni postbelice fragile. A fost aplicată o metodă mixtă pentru a analiza și a formula rezultatele datelor măsurabile obținute de la 300 de respondenți. Cercetarea a fost supusă analizei conținutului, a scării Likert și a pachetelor statistice pentru științe sociale (SPSS). Rezultatul dezvăluie că, în ciuda uzanțelor sale greșite, comunicarea rămâne un element crucial al construirii păcii și al recuperării postbelice, în special deoarece părțile aflate în conflict nu se pot îndrepta către o rezoluție fără anumite forme de dialog. Acesta demonstrează că comunicarea poate reduce escaladarea, poate limita tensiunea etnică și religioasă, poate încuraja compromisurile dintre adversari și poate reporni dialogul. Acesta evidențiază modul în care canalele de comunicare precum muzica, televiziunea, radioul, teatrul, filmul, arta, dansul și internetul pot ajuta la remodelarea identității grupului, la sporirea toleranței, înțelegerii reciproce și la reducerea comportamentelor violente în rândul tinerilor. În cele din urmă, studiul oferă o a treia idee care solicită includerea foștilor copii-soldați în inițiativele locale de construire a păcii, folosind comunicarea prin cooperare și experiențele combinate și baza de cunoștințe a practicienilor de construire a păcii și a foștilor copii-soldați.

Cuvinte cheie: comunicare, impact, recrutare copiilor, construirea păcii, relatări.

Contextul de studiu

1. Introducere

În întreaga lume, comunicarea a apărut ca forța dominantă a recrutării copiilor. Guvernele și grupurile armate care operează în zone de conflict utilizează forme de comunicare persuasive și violente pentru a face apel și a constrânge tinerii să se alătore, să simpatizeze sau să se afilieze cauzei¹ lor. Este adoptată, în special, utilizarea radioului, televiziunii, ziarelor și mass-media electronice pentru a-i atrage pe tineri în armatele lor. Acest monopol al subterfugiului și al înșelătoriei este folosit în egală măsură de foștii copii combatanți care se confruntă adesea cu provocările unei societăți post-conflict. În această măsură, ei adoptă paradigma comunicării eficiente pentru a menține o identitate complexă care se caracterizează prin necesitatea de a supraviețui în urma încheierii ostilităților. Acasă, mențin un profil reformat și plin de forță pentru a evita retribuirea, discriminarea și stigmatizarea. În școală, adunări sociale și centre religioase, și-au ascuns identitatea și s-au distanțat de trecut. Prin intermediul ONG-urilor, aceștia adoptă imaginea victimelor traumatizate - căutând adesea forme de asistență diverse folosind limbaje meșteșugate care rezonază cu donatorii occidentali. Un limbaj precum „Am fost drogat, am fost forțat, eram prea tânăr și neputincios să rezist”, este folosit pentru a capta inimile și mințile simpatizanților lor. Totuși, printre colegii lor, se îmbracă în echipanemte militare și se laudă cu victoriile din luptă - menținând astfel statutul de războinic². Martins (1980: 8), se referă la acest lucru ca la un schimb de informații care afectează atitudinile și comportamentele celorlalți. Severinand Tankard (1992), consideră acest lucru ca o formă simbolică de comunicare în care realitatea este produsă, menținută și transformată. Indiferent dacă este folosit pentru recrutarea copiilor de către dictatorii militari sau ca mecanism de supraviețuire de către foști copii-soldați, comunicarea are, în multe privințe, potențialul de a crea înțelegere, dialog deschis și restabilirea relațiilor între grupurile care s-au opus cândva în conflicte violente. Prin urmare, având în vedere că comunicarea este centrală pentru interacțiunea umană, învățând cum să-și modeleze utilizarea pentru a lupta pentru pace; este punctul de plecare în obținerea securității durabile în comunitățile postbelice. Prin urmare, în timp ce explorează impactul său asupra recrutării copiilor, acest

studiu caută noi modalități prin care comunicarea poate facilita pacea și securitatea durabilă.

¹Autorul este un fost copil-soldat, iar opiniile împărtășite în această teză sunt o îmbinare a lucrărilor sale de cercetare și a experiențelor trăite ale realităților conflictuale.

²Datele obținute dintr-un sondaj realizat în șase regiuni de conflict și post-conflict din Africa Subsahariană

Întrebări ale studiului

- 1) Promovează comunicarea recrutarea copiilor?
- 2) Prelungește folosirea copiilor-soldați conflictele violente?
- 3) Scade gradul de recrutare comunicarea și emanciparea tinerilor?
- 4) Comunicarea simbolică și riturile indigene pot garanta o reintegrare cu succes?
- 5) Ce înseamnă reintegrarea din perspectiva unui fost copil-soldat?

Ipoteză

I1: Comunicarea favorizează recrutarea copiilor

Planul tezei

Capitolele rămase ale tezei sunt structurate în ordinea următoare: capitolul 2 dezbate și cronicizează discursul copilului-soldat nu ca o problemă a lumii a treia, ci mai degrabă, ca a unui fenomen global care a existat de-a lungul istoriei umane. Capitolul 3 examinează diferitele tehnici de comunicare utilizate pentru mobilizarea și recrutarea copiilor. Capitolul 4 descrie metodologia și metodele procesului de colectare a datelor folosind o abordare de cercetare calitativă și cantitativă pentru a asambla și interpreta datele obținute de la 300 de participanți. Capitolul 5 prezintă concluziile empirice ale studiului. Capitolul 6 deconstruiește narațiunea despre război și denigrarea copiilor în cea a construirii păcii și reintegrării pe baza tehnicilor specifice de comunicare, care sunt vitale pentru securitatea durabilă. Capitolul 6 dezvăluie, de asemenea, că o imagine convingătoare a construirii națiunilor apare atunci când foștii copii-soldați sunt recunoscuți nu doar ca ucigași fără scrupule, ci și ca lideri care au stăpânit artele supraviețuirii și luarea deciziilor strategice, care au dezvoltat un înalt sens al inteligenței și o bază de cunoștințe care este vital pentru reconstrucțiile postbelice. Capitolul 7 oferă concluziile, recomandările și limitările studiului. De asemenea, oferă o perspectivă asupra contribuțiilor academice ale cercetătorului cu privire la problema copilului-soldat.

Metodologia

Proiectul de cercetare

Polit și Beck (2004: 49), se referă la un proiect de cercetare ca strategie generală pentru obținerea celor mai bune răspunsuri posibile la întrebările studiate. Wood and Haber (1998: 157), au observat că un proiect bun este ghidat de o considerație generală, în măsura în care răspunsurile de încredere și corecte sunt oferite întrebărilor de cercetare. Studiul combină ancheta calitativă și cantitativă pentru a analiza datele înregistrate.³

Populația studiată

O populație de studiu se referă la numărul total de cazuri dintr-un studiu⁴ dat. În cazul nostru, datele pentru acest studiu au fost obținute din șase țări aflate în conflict și post-conflict care cuprind un total de 300 de participanți cu vârste cuprinse între 7 și 80 de ani. Polit și Beck (2004: 290), au definit o populație țintă drept cele eligibile pentru a fi luate în considerare pentru a fi incluse într-un studiu. Prin urmare, principalii respondenți ai acestui studiu sunt soldații actuali și foști copii-soldați, lideri militari, forțe de menținere de pace ai UA și ONU, asistenți umanitari, vânzători stradali, victime ale războiului, refugiați, oficiali guvernamentali, inclusiv lideri tradiționali și religioși.

Tehnici și metode

Colectarea de date este procesul prin care se obțin date cuantificabile și necuantificabile și se transformă în variabile descriptive sau măsurabile de interes pentru a evalua rezultatele, răspunsurile la întrebări sau ipotezele⁵ de testare. După cum am menționat mai sus, acest studiu se bazează pe un design mixt de cercetare ca metoda preferată de colectare și prezentare a datelor.

³ Creswell și Tashakkori (2007); Johnson și Onwuegbuzie (2004), p.14; Gunasekare, (2013), p.1.

⁴ Polit și Beck (2004), p.289

⁵Sandelowski (2000), p. 246-255

Proceduri și instrumente

Sondaj de tip închis și chestionare

A fost realizat un chestionar și distribuit participanților la studiu. Chestionarul a fost împărțit în două segmente-cheie, unul concentrându-se pe datele demografice, iar celălalt pe întrebările derivate din obiectivele studiului. Întrebările au fost concepute pentru a investiga impactul comunicării asupra recrutării și construirii păcii în națiuni aflate în conflict și post-conflict. Sondajul de tip închis a constat în întrebări categorice și de raport de genul „da / nu,” caseta de selectare și alegere multiplă.

Sondaj de tip deschis

Sondajele deschise sunt sinonime cu date calitative cu accent pe observație, interviuri și discuții despre grupuri focus (Engel și Schutt 2014: 206). Două metode principale sunt preferate în acest studiu. Acestea sunt interviurile (semi-structurate) și observațiile directe (observație participativă).

Interviurile

A fost conceput un ghid semi-structurat pentru a obține descrierile și interpretarea semnificațiilor participanților atribuite unui fenomen (Kvales, 2007; & Jorgensen, 1989). Participanții au fost împărțiți în subgrupuri și fiecare grup a avut între zece și cincisprezece respondenți în timpul unei discuții de focus grup. Fiecare respondent a fost încurajat să vorbească liber fără să se gândească la o răsplată. Participanții au fost asigurați că siguranța lor a fost o prioritate. S-a subliniat faptul că informațiile furnizate, inclusiv numele și identitățile lor, vor fi în siguranță și niciodată menționate în transcrierile finale. Potrivit lui Pedroni și Pimple (2001), angajamentul cercetătorilor față de principiile fundamentale ale consimțământului informat este adecvat în stimularea încrederii publicului, fără de care comunitatea de cercetare nu poate prospera. Fiecare interviu, în afară de cele desfășurate în închisoare, a durat, în medie, treizeci până la patruzeci și cinci de minute (30-45) minute, cu discuții pe eșantioane, care au durat aproximativ șaiszeci - nouăzeci (60-90) minute.

Interviuri la închisoare

Interviurile din închisoare au pornit cu stângul, cercetătorul fiind arestat de armata nigeriană și introdus într-o închisoare de maximă siguranță pentru trei nopți din cauza spionajului, în ciuda avizului scris al aceleiași armate pentru a efectua cercetări în regiune⁶. După eliberarea din închisoarea Giwa Barrack, i s-a permis accesul la interviuarea unor prizonieri și gardieni selectați din aceeași închisoare, poate pentru a salva onoarea sau ca un gest de bunăvoință din partea autorităților militare. Participanții din închisoare au suferit de malnutriție acută și bătăi severe din partea gardienilor închisorii care căutau mărturisiri. În timpul interviurilor, fiecare transcriere a fost verificată de un gardian al închisorii. În ciuda restricțiilor, cele trei nopți de detenție anterioare interviului aprobat, l-au ajutat pe cercetător să-și câștige încrederea în rândul deținuților care și-au riscat siguranța pentru a oferi detalii relevante asupra sistemului penitenciar. Cu o rată a mortalității de la unu la șase bărbați pe zi și de trei până la șapte copii pe zi, prezența sa în rândul deținuților le-a oferit o oportunitate de a-și povesti experiențele. Cercetătorul a putut verifica autenticitatea acestor afirmații ca urmare a plângerilor severe din partea deținuților torturați și a morții unui bărbat în vârstă de 90 de ani în celula cercetătorului. Interviurile cu deținuții au durat între trei și cinci minute. Cu toate acestea, cercetătorului i s-a oferit o notă secretă care conține detalii remarcabile despre activitățile închisorii și numărul deținuților reținuți.

Observarea directă

Observarea directă este un proces de colectare a datelor în care evaluatorul a obținut informații urmărind subiectul într-un mediu dat (DeWalt, 2011). În cazul nostru, majoritatea datelor observate au fost colectate la câțiva kilometri distanță de zonele de luptă active din Mali și Nigeria de Nord. În cadrul acestor condiții grele, cercetătorul a documentat tratamentele dușmanilor capturați, soldaților răniți, victime, mișcarea persoanelor deplasate intern, încarcerarea bebelușilor și a copiilor, condițiile din închisori și recrutările. Cu toate acestea, această abordare a fost expusă unui anumit grad de limitări (Kumar, 2005), deoarece participanții gazdă, în acest caz, trupele guvernamentale sau rebele s-au prefacut amabile față de inamicii prinși și suspectați, după ce au realizat că cercetătorul îi studiază.

⁶ Maiduguri, *Munca de teren* 2013-16

CONSTATĂRI EMPIRICE

Această secțiune prezintă analiza, interpretarea și prezentarea rezultatelor cercetării. Toate răspunsurile sunt agregate utilizând o scală de tip Likert în următoarea ordine: (a) Dezacord (b) Dezacord total (c) Indiferent (d) Acord (e) Acord total. De asemenea, pachetele statistice pentru științe sociale (SPSS) sunt utilizate pentru a analiza date cuantificabile. Constatările se bazează exclusiv pe datele obținute de la participanții la sondaj din șase țări cu conflict și post-conflict.

Întrebarea de studiu 1: Promovează comunicarea recrutarea copiilor?

În cadrul acestui sondaj, 300 de participanți au fost întrebați dacă comunicarea promovează recrutarea copiilor? Au existat cinci opțiuni de răspuns: dezacord, dezacord total, indiferent, acord și acord total. Din datele obținute, 24% au fost în dezacord și dezacord total cu faptul că comunicarea are un impact asupra recrutării copiilor, 21% au rămas indeciși și 55% au fost de acord și total de acord și au convenit ferm că comunicarea promovează recrutările copiilor.

Întrebarea de studiu 2: Prelungește folosirea copiilor-soldați conflictele violente?

În cadrul acestui sondaj, respondenții au fost invitați să evalueze rolul de luptă al copiilor și să evalueze impactul acestora asupra duratei conflictului. De această dată, cercetătorul a folosit gen și statutul social pentru a demonstra scorurile respondenților. Rezultatul arată că 75% dintre respondenții de sex masculin au fost de acord și total de acord, în timp ce 84% dintre femeile respondente au respins ideea că utilizarea copiilor-soldați prelungește conflictele violente.

Întrebarea de studiu 3: Scade gradul de recrutare comunicarea și emanciparea tinerilor?

În acest sondaj, i-am întrebat pe respondenți dacă comunicarea și emanciparea tinerilor pot reduce recrutarea foștilor copii-soldați? Am utilizat genul și nivelul de educație al participanților pentru a măsura răspunsurile. Rezultatul arată că 19,7% din toți respondenții au fost dezacord și dezacord total, 5,3% rămân neutri și 75% au fost de acord și total de acord.

Întrebarea de studiu 4: Comunicarea simbolică și riturile indigene pot garanta o reintegrare cu succes?

Concluziile au relevat că 68% dintre respondenți fost dezacord și dezacord total, 5,4% au fost indeciși și 27% au fost de acord și total de acord că comunicarea simbolică și riturile tradiționale pot garanta reintegrarea cu succes a copiilor-soldați. Acest rezultat a fost însă influențat de faptul că comunicarea simbolică avea semnificații diferite pentru fiecare grup de participanți. Pentru vracii tradiționali, aceasta a însemnat comunicarea cu oamenii și cu divinul prin înțelepciunea indigenă - un proces prin care făptașii sunt supuși dreptății obișnuite și curățări

spirituale înainte de readmisie în societate. Pentru musulmani și creștini care au reprezentat 66% din toți participanții, a însemnat o întoarcere la Dumnezeu pentru salvare. Acest grup de respondenți a considerat o comunicare simbolică, în sensul său tradițional, ca demonică și nepătată. Susținând că numai Allah sau Isus are puterea de a reînnoi sufletul unei persoane prin botez și pocăință adevărată. Cu toate acestea, rezultatele sunt diferite atunci când se adresează aceeași întrebare celor 25 de foști copii-soldați care au participat direct la o ceremonie tradițională de purificare.

Constatări ale comunicării simbolice și ale riturilor tradiționale de purificare

Datele din această secțiune au fost obținute într-un studiu realizat de cercetător la un an după ce a avut loc⁷ un rit de purificare tradițional. În sondajul de mai jos, am solicitat douăzeci și cinci de FCS, care au trecut prin ceremoniile tradiționale de vindecare și purificare, să evalueze întregul proces dintr-o perspectiva primei persoane. Mai mult, li s-a cerut să afirme dacă vindecarea și eticheta care vizează reintegrarea au avut vreun succes la ei. Mai jos sunt prezentate rezultatele sondajului:

Întrebarea A): Te-a ajutat ceremonia de purificare în vreun fel?

În abordarea acestei întrebări, 4% dintre respondenți au susținut că procesul nu a făcut nicio diferență în viața lor, în timp ce 84% au declarat că este utilă pentru ei. De asemenea, 12% nu au fost hotărâți, dar niciunul nu a indicat că procesul a fost o pierdere de timp. Cercetările ulterioare dezvăluie că unii membri ai grupurilor neutre și fără diferență se așteptau la o formă de ajutor materială sau financiară pentru a-și începe viața, în timp ce alții au fost nevoiți doar de către membrii comunității sau ai familiei să parcurgă procesul - decât să o facă din auto-convingere.

⁷Wratto (2016), pp. 49-60

Tabelul 10: prezintă rezultatele evaluării participanților cu privire la comunicarea simbolică și purificarea indigenilor pentru construirea durabilă a păcii

<i>Categoria</i>	FQ	<i>Procentaj</i>
Nicio diferență	1	4
Extrem de utilă	21	84
Prefer să rămân neutru	3	12
Pierdere de timp	0	0
Total	25	100

Sursa: Munca de teren 2013-16

Întrebarea B): Ai sfătui un copil-soldat să treacă printr-un proces similar?

Din datele din sondajul de mai jos, 72% dintre respondenți au convenit că ar trebui depuse mai multe eforturi pentru a încuraja copiii-soldăți să participe la procesul de purificare. Chiar și așa, 24% au susținut că părerile lor nu înseamnă nimic și nu pot influența deciziile altor copii-soldăți. Cu toate acestea, deși 4% nu au răspuns la întrebarea de mai sus, a fost instructiv să vedem majoritatea participanților care își exprimă disponibilitatea de a-i încuraja pe ceilalți să parcurgă procesul.

Tabelul 11: Prezentarea rezultatelor respondenților privind comunicarea simbolică și purificarea indigenilor pentru construirea păcii

<i>Categoria</i>	FQ	<i>Procentaj</i>
Da, îi voi încuraja și pe alții	18	72
Nu, nu îi voi sfătui și pe alții	0	0
Aș prefera să rămân neutru	1	4
Parerea mea nu conteaza	6	24
Total	25	100

Sursa: Munca de teren 2013-16

Ipoteză

Ipoteza a fost formulată în jurul variabilelor dependente și independente. Variabilele dependente sunt recrutarea și construirea păcii pentru copii, iar variabila independentă este comunicarea. Ipoteza alternativă a testului Chi-Square of Independence poate fi exprimată după cum urmează:

H1: Țările și sexul sunt asociate cu ideea că comunicarea favorizează recrutarea copiilor.

Rezultate

- Valoarea statisticii testului este 50.204, iar valoarea P corespunzătoare a statisticii de testare este $p = .000$
- Având în vedere că valoarea p este mai mică decât nivelul de semnificație ales ($\alpha = 0.05$),
- Vom respinge ipoteza nulă și vom concluziona că există o asociere între comunicare și recrutarea copiilor.
- Pe baza acestui rezultat, putem concluziona și preciza următoarele: 50.204; $p = .000 < 0.05$

Contribuții științifice

Studiul susține că foștii copii-soldați pot juca un rol crucial în prevenirea violenței pe baza datelor obținute:

- 1) Foștii copii-soldați pot servi drept negociatori - ei au încrederea actorilor non-statali, așa cum s-a demonstrat în cazul cercetătorului care a fost cândva un fost copil-soldat;
- 2) Ideea că nu sunt educați trebuie reevaluată - 33% din cei 81 de foști copii-soldați ai acestui studiu au avut diferite studii;
- 3) De asemenea, ar trebui să regândim ideea că această populație este dependentă de droguri;
- 4) În acest studiu, 17,5% dintre soldații actuali și foștii copii-soldați combinați s-au abținut de la toate formele de droguri și alcool, în timp ce 8,3% folosesc droguri numai după serviciul militar;
- 5) În ceea ce privește violența, 43,2% dintre foștii copii-soldați au declarat că nu vor reveni niciodată la violență.
- 6) Această populație a adus contribuții economice și umanitare semnificative în comunitățile lor și nu numai⁸.

Recomandare - Rolul mass-media în construirea păcii

- 1) Mass-media poate deconstrui narațiunile războiului și defăimarea copiilor și le poate transforma în narațiuni de pace și reintegrare folosind aceleași tehnici de comunicare eficiente,
- 2) Se poate accentua pe beneficiile care vin cu pacea, decât să se concentreze pe efectele negative ale războiului,
- 3) Poate ridica legitimitatea grupurilor și să sporească credibilitatea liderilor facțiunilor care lucrează pentru o coexistență pașnică.
- 4) Poate încuraja părțile să comunice între ele, să răspundă la nemulțumiri și să propună soluții la conflictul existent;
- 5) Mass-media poate trece dincolo de conflict și poate evidenția inițiative concrete pentru a pune capăt violenței pe baza recomandării părților aflate în conflict,
- 6) Poate încuraja factorii de decizie să investească într-un set de competențe care să-i pregătească pe foștii copii-soldați să se implice în economia bazată pe cunoaștere.

⁸Vezi capitolul 6